

نسبت ما با علم چیست؟

در حاشیه مجمع عمومی فرهنگستان علوم جمهوری اسلامی ایران بحثی پیرامون علم و پژوهش درگرفت که با محوریت سخنان استاد دکتر رضا داوری اردکانی مورد توجه قرار گرفت. رئیس فرهنگستان این بحث را در تاملات جاری خود ادامه داد و متن سرمقاله خبرنامه شماره شصت و پنجم را به این موضوع اختصاص داد. داوری اردکانی در این سرمقاله به پربحث ترین مسائلی که می توان درباره وضعیت علمی کشور و مهم تر از آن نسبتی که وضع کشور با علم دارد پرداخت اشاره و آنها را مورد مذاقه قرار می دهد. او در بخشی از این مذاقه خود اذعان می کند: «ار علم در این زمان، کار کشور است و باید برنامه ای در تناسب با امور دیگر و در جهت تحقق اراده به صلاح کشور داشته باشند. دانشمندان هم دانشمندان کشور و راهنمایان قوم و پاسداران خردند و باید به سرنوشت مردم و آینده کشور خویش توجه داشته باشند و نباید راضی شوند که علم و پژوهش و دانشگاه در مقاله سازی خلاصه شود زیرا در این صورت دانشگاهیان خود به خود در مسابقه ای وارد می شوند که به درستی نمی دانند برای چه در آن شرکت می کنند و حاصلش چیست وگرنه هر کس در هر جا پژوهش می کند گزارش پژوهش را به صورت مقاله می نویسد. مقاله حاصل کار پژوهش است نه غایت آن. مهم اینست که این گزارش پاسخی به مسائل زمان و راهگشا و کارساز کار جامعه باشد. درست بگویم دانشگاه باید کانون دانش و پژوهش و جایگاه تجلی روح و نشاط فرهنگ و حقیقت طلبی باشد و نه صرفاً کارگاه تولید مقاله. تکرار می کنم چاپ و انتشار مقاله نتیجه و حاصل پژوهش و فرع آن است. فرع و نتیجه و حاصل را با غایت اشتباه نکنیم. اگر این فرع مقصد و مقصود باشد، علم از دیگر شئون جامعه یعنی از اقتصاد و فرهنگ و مدیریت و کشاورزی و کار و تولید جدا می شود. به این جدایی باید فکر کرد» متن سرمقاله استاد دکتر رضا داوری اردکانی را می توانید از لینک زیر دریافت و مطالعه کنید.

[علم و کشور](#)